

Inspreektekst John Verhoijzen – behandeling POVI 2026

Voorzitter, Statenleden,

Dank voor de gelegenheid om hier vandaag in te spreken.

Mijn naam is John Verhoijzen en ik heb een varkens- en pluimveebedrijf in Beringe. Daarnaast heb ik een bedrijf in Baexem.

Ik wil graag mijn zorgpunten over deze POVI met u delen.

Het gaat uiteindelijk om een heel praktische vraag: als een bedrijf op de huidige locatie niet verder kan, welke route blijft er dan nog over?

Voor bedrijven in het verwevingsgebied of in de groenblauwe landbouwzone kan die vraag heel concreet worden. Dan kom je als ondernemer voor de keuze te staan om te stoppen, te extensiveren of te verplaatsen.

Als een ondernemer kiest voor verplaatsing - of door de overheid eigenlijk geen andere keuze krijgt dan te verplaatsen - dan ligt het voor de hand dat hij wil verplaatsen naar een gebied dat daar planologisch beter voor geschikt is: het primair landbouwgebied. Dan moet dat uiteraard wel daadwerkelijk mogelijk worden gemaakt.

Het is te beperkend als bedrijven alleen terecht zouden kunnen op bestaande VAB-locaties, dus vrijkomende agrarische bebouwing. In theorie klinkt dat misschien logisch, maar in de praktijk zijn die locaties lang niet altijd beschikbaar of geschikt. Ze moeten er niet alleen in voldoende mate zijn, maar ook kwalitatief passen bij de ontwikkeling van een toekomstbestendig agrarisch bedrijf.

En daar zit het probleem. De bedrijven die willen verplaatsen, zijn vaak veehouderijbedrijven. Maar veehouderijlocaties in het primair landbouwgebied die hebben meegedaan aan regelingen als LBV, LBV+ of MGA vallen af, omdat daar geen landbouwhuisdieren meer mogen worden gehouden. Wat dan overblijft, zijn vaak oudere stoppende locaties waar al jaren niet meer in is geïnvesteerd, met een klein bouwvlak en weinig toekomstwaarde. Dat zijn geen duurzame locaties om een bedrijf opnieuw op te bouwen en verder te ontwikkelen.

Daarom is mijn oproep: laat los dat verplaatsing alleen naar een bestaande locatie zou mogen. Als verplaatsing naar een nieuwe, zogenoemde maagdelijke locatie, niet leidt tot beperkingen voor de gebruiks- en ontwikkelingsmogelijkheden van andere agrarische bedrijven, dan moet die mogelijkheid openstaan. Anders sluit je in de praktijk een route af die je op papier wel noemt.

Voorzitter,

Een tweede punt is de kwestie van nadeelcompensatie. In de POVI staat bij de overgangsgebieden rond Natura 2000 dat hier waarschijnlijk beperkingen gaan gelden.

Als dat straks inderdaad gebeurt, dan is mijn vraag: komen er dan vanuit de provincie of het Rijk ook middelen beschikbaar om boeren daarvoor schadeloos te stellen?

Want als beperkingen worden opgelegd die direct ingrijpen op de bedrijfsvoering of op de gebruiksmogelijkheden van grond, dan kun je die rekening niet eenzijdig bij individuele ondernemers neerleggen.

Mijn oproep aan u is daarom om bij de verdere behandeling van deze POVI niet alleen te kijken naar de teksten en kaarten, maar ook naar de praktische gevolgen voor ondernemers. Als u zegt dat bedrijven kunnen extensiveren of verplaatsen, dan moeten die routes ook echt begaanbaar zijn. En als u zegt dat beperkingen waarschijnlijk nodig zijn, dan hoort daar ook een fatsoenlijke schadeloosstelling bij.

Alleen zo ontstaat een beleid dat niet alleen op papier logisch is, maar ook in de praktijk uitvoerbaar.

Dank u wel.